ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ความคิดเห็นต่อความก้าวหน้าในอาชีพของเภสัชกรในสังกัด กระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นาย สนั่น ใพบูลย์วัฒนกุล

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ นิตยา วัฒนคุณ ประธานกรรมการ อาจารย์ นันทนา คำนวน กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คารารัตน์ บุญเฉลียว กรรมการ

บทกัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง "ความคิดเห็นต่อความก้าวหน้าในอาชีพของเภสัชกร ใน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในจังหวัดเชียงใหม่ " มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการเภสัชกรในสังกัดกระทรวงสาชารณสุข ในจังหวัด เชียงใหม่ที่มีต่อความก้าวหน้าในอาชีพในการคำรงตำแหน่งบริหาร
- 2. เพื่อสึกษากวามคิดเห็นของข้าราชการเภสัชกรในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในจังหวัด เชียงใหม่ ที่มีต่อบทบาทหน้าที่ในปัจจุบัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการเภสัชกรในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 62 คน โดยวิธีการสำมะโน ข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS โดยการใช้ สถิติ ความถี่ อัตราร้อยละและค่าเฉลี่ย ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ประชากรที่ศึกษาเป็นชายร้อยละ 37.10 หญิงร้อยละ 62.90 เภสัชกรมีความคิดเห็นว่า การ คำรงตำแหน่งบริหารมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของเภสัชกรในระคับปาน กลาง เภสัชกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่านอกจากแพทย์แล้ว ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาล และ เทคนิกการแพทย์ มีศักยภาพพอที่จะขึ้นคำรงคำแหน่งบริหารได้แต่การที่บุคลากรกลุ่มคังกล่าวได้ รับโอกาสให้ขึ้นคำรงตำแหน่งบริหารได้น้อย เภสัชกรร้อยละ 38.71 มีความคิดเห็นว่าเกิดจากการ ที่ผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงสาธารณสุขเกือบทั้งหมดมาจากสายงานแพทย์ และร้อยละ 35.48 มีความคิดเห็นว่าเกิดจากโครงสร้างทางการบริหารที่กำหนดไว้เช่นนั้น เภสัชกรมีความคิดเห็นใน ระดับเห็นด้วยต่อผลกระทบในกรณีที่สายงานแพทย์ได้รับโอกาสให้คำรงตำแหน่งบริหารมากกว่า สายงานอาชีพอื่นๆดังนี้ เป็นการผูกขาดตำแหน่งบริหารกับสายงานอาชีพ ความร่วมมือในทีม สาธารณสุขยังไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น เป็นการบั่นทอนขวัญและกำลังใจบุคลากรนอกสายงานแพทย์ ที่ด้องการความก้าวหน้าในสายงานบริหาร และเป็นการสูญเสียแพทย์จากภาครัฐอย่างแผ่ง ถ้าเปิด โอกาสให้กับบุคลากรทุกสายงานอาชีพขึ้นคำรงตำแหน่งบริหารได้อย่างเสมอภาค เภสัชกรมีความ กิดเห็นในระดับเห็นด้วยต่อผลที่เกิดดามมาดังนี้ ทำให้เกิดการแข่งขันกันในการทำงาน เป็นการ เพิ่มขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรนอกสายงานแพทย์ที่ด้องการความก้าวหน้าในสายงานบริหาร เป็นการส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการพัฒนางานใน หลายๆด้านและเป็นมาตรการหนึ่งในการหนึ่งในการแก้ปัญหาการสูญเสียบุคลากรนอกสายงานแพทย์จากภาครัฐ

ในส่วนของตำแหน่งบริหารพบว่า เภสัชกรมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยต่อประเด็นดัง ต่อไปนี้ การกำหนดระดับตำแหน่งทางการบริหารควรแยกออกจากระดับตำแหน่งของแต่ละสาย อาชีพ ผู้ที่จะคำรงตำแหน่งบริหารควรมีคุณสมบัติ มีคุณวุฒิ วัยวุฒิ ประสบการณ์และความเหมาะ สมในการคำรงตำแหน่ง ผู้บริหารควรผ่านหลักสูตรบริหาร และควรมีวาระในการคำรงตำแหน่ง

เภสัชกรส่วนใหญ่เลือกที่จะก้าวหน้าในสายงานวิชาการโดยพบว่าเภสัชกรหญิงสนใจเลือก ก้าวหน้าในสายงานวิชาการ เภสัชกรชายสนใจเลือกก้าวหน้าในสายงานบริหาร เภสัชกรส่วนใหญ่ ต้องการปฏิบัติงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เภสัชกรมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยต่อการ กระจายตำแหน่งระดับสูงที่อยู่ในส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค เภสัชกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรมี การปรับเปลี่ยนหลักสูตรเภสัชศาสตร์จากระยะเวลาศึกษา 5 ปีเป็น 6 ปี เภสัชกรมีความคิดเห็นว่า ความก้าวหน้าในทางการบริหารของสายงานเภสัชกรอยู่ในระดับบ่านกลาง และเภสัชกรมีความพอ ใจต่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่ได้รับอยู่ในปัจจุบันในระดับน้อย

เภสัชกรมีความคิดเห็นต่อบทบาทค้านต่างๆในงานเภสัชกรรม เรียงลำคับความสำคัญจาก มากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคังนี้ งานเภสัชกรรมคลีนิค งานบริการเภสัชกรรม งานคุ้มครองผู้บริโภค งานบริหารเวชภัณฑ์ และงานเภสัชกรรมการผลิตตามลำคับ เภสัชกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่ สามารถจัดสรรเวลาเพื่อปฏิบัติงานในบทบาทที่สำคัญได้

เภสัชกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่องานที่ปฏิบัติว่า เป็นงานที่พัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะสูงขึ้น ปัญหาที่เภสัชถรพบมากในการปฏิบัติงานได้แก่การขาดความร่วมมือจากผู้ร่วม งานและการไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เภสัชกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านนโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่ให้ความ สำคัญต่อการพัฒนาบทบาทของเภสัชกรคือสิ่งที่จุะสนับสนุนให้เภสัชกรมีความก้าวหน้าในการ ปฏิบัติงานมากกว่าปัจจัยอื่นๆ Independent Study Title:

The Opinions of Pharmacists in The Ministry of Public Health in

Chiang Mai toward Their Career Advancement.

Author:

Mr. Sanan Paiboonwatanakul

M.B.A.:

Business Administration

Examining Committee:

Lecturer Nitaya

Watanakun

Chairman

Lecturer Nantana

Kumnuan

Member

Assis.Prof. Dararatana Boonchaliew

Member

Abstract

There were two objectives of the independent study on "The Opinions of Pharmacists in the Ministry of Public Health in Chiang Mai toward Their Career Advancement":

- 1. To study the opinions of pharmacists in the Ministry of Public Health in Chiang Mai toward the advancement of administrative positions.
- 2. To study the opinions of pharmacists in the Ministry of Public Health in Chiang Mai toward pharmacists' roles.

Data were collected by a census method from 62 pharmacists in Chiang Mai. All data were analysed by SPSS computer program. The statistics used were frequency, percentage and mean. The results were as follows:

The population consisted of 37.10 percent males and 62.9 percent females. Pharmacists thought that administrative positions were moderately important in career advancement for the pharmacists in the Ministry of Public Health. Besides doctors, most of the pharmacists agreed that dentists, pharmacists, nurses and medical technologists had

enough potential to hold administrative positions, but they had less opportunity to do so. According to the study, 38.71 percent of pharmacists thought it was because most top administrative officials in the Ministry of Public Health came from medical section while 35.48 of pharmacists thought that it resulted from administrative struture. Pharmacists agreed that allowing more medical staffs than other staffs from other areas to hold administrative posts led to many negative consequences: administrative positions were monopolized by medical officials; health team participation was not as good as expected; non-medical officials who wanted to make progress in administration lost their morale; the shortage of medical staffs from the public sector was more serious due to their administrative work, not treating the patients. Pharmacists agreed that allowing non-medical officials to hold administrative positions led to some positive effects: competing in working; encouraging the non-medical officials who wanted to make progress in administration morale; promoting the participation of health team; causing the job development in all aspects and this could also help solve the problem of the resignation of health officials from public sector.

Most of the pharmacists agreed that the administrative position classification should be separated from position classification of each professional career. The officials who wanted to hold the administrative position should be qualified, they should be senior officials and experienced. Administrative officials should pass an administrative curriculum and had a specific term in administrative positions.

Most of pharmacists chose to make progress in acedemic areas. Most of the female pharmacists were interested in acedemic work.. Most of the male pharmacists were interested in administration. Most of the pharmacists had worked in rigional section and wanted top level positions to be decentralized. They thought that the extension of pharmacy curriculum from 5 year period to 6 year period would result in more career advancement in public sector. At present, the advancement in administrative work of pharmacists in the Ministry of Public health was moderate. Most of them had little satisfaction with their positions.

Pharmacists ranked their job according to the job importance from the most to the least as follows: Clinical Pharmacy, Pharmaceutical Services, Consumer Protection, Medical supplies management and Pharmaceutical Production respectively. Most of them agreed that they could not allocate their time to work in the most important job. Most of pharmacists thought that they got knowledge developement, ability and skills from working. The problem that most of the pharmacists often faced in working was the lack of participation. Most of the

pharmacists agreed that the policy of top level administrative officials concentrating on pharmacist's roles developement would support pharmacist's advancement more than other factors.